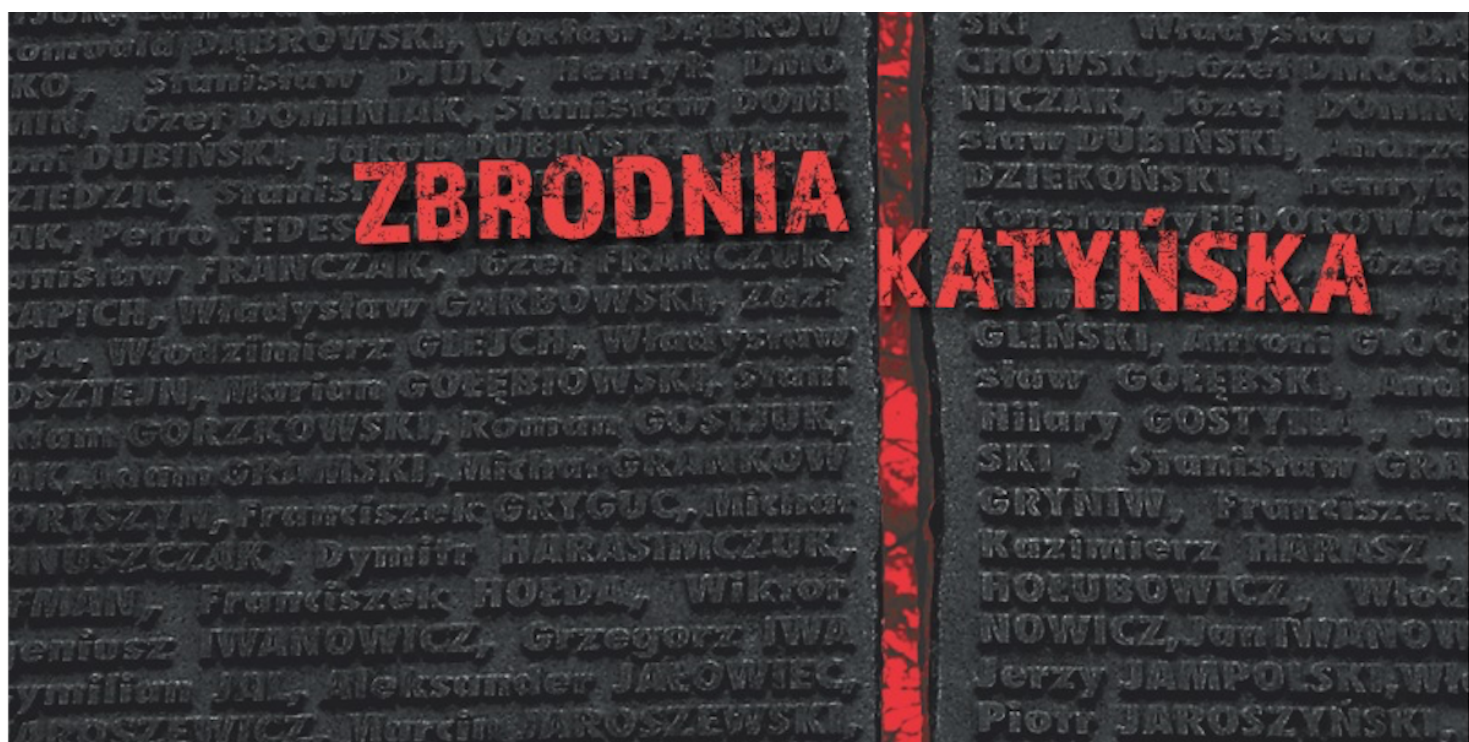

Przystanek historia

<https://przystanekhistoria.pl/pa2/tematy/zbrodnia-katynska/91055,Dotyk-prawdy.html>

ARTYKUŁ

Dotyk prawdy

OKRES HISTORYCZNY

(1939-1945) II wojna światowa

Autor: EWA KOWALSKA 08.04.2022

Katyń, to przejaw bezgranicznego oddania Ojczyźnie obrońców granic II RP wziętych do niewoli przez Armię Czerwoną i przekazanych w ręce NKWD, symbol miejsc, w których ukryto zwłoki zamordowanych na skutek decyzji Biura Politycznego KC WKP(b) z 5 marca 1940 r., przykład kłamstwa sowieckiego i milczenia na arenie międzynarodowej o dokonanych przez

okupanta sowieckiego zbrodniach na narodzie polskim.

Transporty przewożące przetrzymywanych w obozach specjalnych NKWD do miejsc kaźni wyruszyły w pierwszych dniach kwietnia 1940 r. i były realizowane do połowy maja 1940 r. Pociągi z aresztowanymi z więzień w Brześciu, Wilnie, Pińsku i Baranowicach zmierzały do katowni w Mińsku, a z więzień: lwowskiego, rówieńskiego, wołyńskiego tarnopolskiego, drohobyckiego i stanisławowskiego były kierowane do Kijowa, Charkowa i Chersonia.

Nie znamy wszystkich miejsc ukrycia zwłok

Dotąd stronie polskiej nie zostały przekazane pełne listy nazwisk osób jadących na śmierć ze wspomnianych miejsc przetrzymywania do każdego ze wskazanych miejsc kaźni. Nie znamy dat zakończenia rozstrzeliwań skazanych na śmierć jako „zaprzysięgłych wrogów” władzy sowieckiej. Wiemy tylko, że raport o wykonaniu decyzji katyńskiej został złożony dopiero w listopadzie 1940 r. Nie znamy także wszystkich miejsc ukrycia ich zwłok. Na godny pochówek przez ponad 80 lat czekają szczątki straconych w Mińsku i Chersoniu, jak też ukryte poza obrębem Polskich Cmentarzy Wojennych.

Na niewielkim wzniesieniu skarpy wsi Świetlica podniesiono krzyż. Ustawiono go tak, aby „patrzył” przez wody jeziora na Warszawę.

Do szczególnie nagłośnionych prac ziemnych, przeprowadzonych przez Rosjan, skutkujących odkryciem fragmentu mogiły kryjącej szczątki polskich wojskowych, należą prace wykonane w Katyniu w 2000 r. Strona rosyjska dotąd nie odpowiedziała na żaden ze złożonych przez Instytut Pamięi Narodowej wniosków dotyczących pozyskania kopii dokumentów archiwalnych będących dowodami dokonanej zbrodni oraz możliwości przeprowadzenia prac ekshumacyjnych i dokonania godnego pochówku ofiar ukrytych w nieupamiętnionych miejscach spoczynku.

Pomimo uchwały Biura Politycznego KC KPZR z 7 kwietnia 1990 r., w której:

„strona sowiecka, wyrażając głęboki żal w związku z tragedią katyńską oświadcza, że stanowiła ona jedno z najcięższych przestępstw stalinizmu.”

nieustanie były i są podejmowane działania mające na celu nie tylko dalsze zatajanie prawdy, ale też likwidowanie wcześniej posadowionych w Rosji upamiętnień tragicznych losów obywateli polskich.

W 2020 r. byliśmy świadkami np. zdemontowania tablicy poświęconej ofiarom Zbrodni Katyńskiej, zamontowanej na budynku katowni w Twerze. Należy przypuszczać, iż prawda o wyrażeniu zgody na wspomniane upamiętnienie pozostanie tylko w polskich publikacjach oraz w prasie sowieckiej i polskiej.

Krzyż zniszczony przez „nieznanych sprawców”

Tytułem przypomnienia, Opolska Rodzina Katyńska, podczas pielgrzymki w czerwcu 1991 r. do Ostaszkowa, Tweru i Miednoje zadbała o uzyskanie zgody władz na posadowienie tablicy pamiątkowej na budynku katowni NKWD w Kalininie (17 czerwca 1990 r. przywrócono historyczną nazwę Twer). Uroczyste zawieszenie tablicy, w którym uczestniczyły władze miasta Tweru, odbyło się 22 czerwca 1992 r. Dzień później, niedaleko grobli (około 15 m. na prawo patrząc na wyspę), na niewielkim wzniesieniu skarpy wsi Świetlica podniesiono krzyż. Ustawiono go tak, aby „patrzył” przez wody jeziora na Warszawę. Inicjatorzy postawienia krzyża mieli nadzieję:

„... że poprzez ten krzyż nastąpi pojednanie narodu polskiego i narodu rosyjskiego”.

Tak jednak się nie stało. Krzyż został zniszczony przez „nieznanych sprawców”.

Pozostał tylko kamień węgielny obok
pobudowanego w następnych latach

lądowiska dla helikopterów.

W następnych latach rodzina Katyńska w Opolu starała się o uzyskanie zgody władz na ponowne posadowienie kopii krzyża w miejscu pierwotnej lokalizacji lub obok Instytutu Medycznego w Twerze. Projekt jednak się nie powiódł. Członkowie stowarzyszenia zostali tylko poinformowani o możliwości jego lokalizacji na terenie posesji kościoła rzymskokatolickiego p.w. Przemienienia Pańskiego w Twerze.

Wstępne rozmowy zostały jednak przerwane na skutek nie wpuszczenia do Rosji ówczesnego proboszcza parafii w Twerze ks. Władysława Wojdata.

Pozostał tylko kamień węgielny

Po zdemontowaniu tablic upamiętniających zamordowanych w Twerze obywateli polskich i orzeczeniu sądu w sprawie odrzucenia skargi kasacyjnej dotyczącej wspomnianych tablic, zostało wszczęte postępowanie sądowe dotyczące uznania tablic upamiętniających więzionych obywateli II RP na obszarze Pustelni Niłowo – Stołobieńskiej, za mienie porzucone/niczyje.

Podczas rozpraw powrócono, do wcześniejszych rozmów ówczesnych władz klasztoru z kościołem rzymskokatolickim w Polsce. Dotyczyły one budowy na terenie monastynu kaplicy. Miała zostać do niej przeniesiona kopia obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej.

Podczas posiedzeń rejonowego sądu w Ostaszku została zakwestionowana prawdziwość listu patriarchy moskiewskiego Rosyjskiej Cerkwi Prawosławnej Aleksego II skierowanego do ówczesnego konsula RP w Moskwie Michała Żórawskiego, w którym daje On „błogosławieństwo” („благословение”) dla ustanowienia na

terytorium Niłostołobieńskiego Klasztoru tablic memorialnych. Ponadto podkreślono, iż wspomniane pismo nie ma mocy prawnej, gdyż tablice są posadowione przy murach monastynu na terenie Ostaszkowskiego Okręgu Miejskiego. Powołując się na idealny stan tablic oraz obecność przy nich kwiatów i zniczy, sąd podważył jednak zasadność uznania tablic za mienie niczyje. Decydując o oddaleniu pozwu prokuratury, jednocześnie poinformował, iż może zostać wniesiona apelacja od wyroku. Należy uzupełnić, że obecne działania prokuratury mające na celu usunięcie tablic nie są pierwszymi. Już w 2000 r. pojawiały się głosy wskazujące na potrzebę przeniesienia tablic.

Przywołując minione wydarzenia trzeba dodać, iż podczas wspomnianych rozpraw powrócono, do wcześniejszych rozmów ówczesnych władz klasztoru z kościołem rzymskokatolickim w Polsce. Dotyczyły one budowy na terenie monastynu kaplicy. Miała zostać do niej przeniesiona kopia obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, przywieziona przez mnichów z Częstochowy oraz wyżej wspomniane tablice. Pod jej budowę położono kamień węgielny. W 2014 r. na skutek zmiany sytuacji międzynarodowej zaniechano jednak działań. Pozostał tylko kamień węgielny obok pobudowanego w następnych latach lądowiska dla helikopterów.

Niejako podsumowaniem działań strony rosyjskiej wskazujących na niechęć do pełnego ujawnienia prawdy o Zbrodni Katyńskiej, jak też znaków pamięci o zmordowanych jest przeprowadzony pod koniec marca 2022 r. ostrzał Polskiego Cmentarza Wojennego w Charkowie. Zdaje się on wskazywać na dążenia do wymazania represji i ludobójstwa narodu polskiego z historii obszaru byłej Rosji sowieckiej.

COFNIJ SIĘ